

De vroedvrouw scheurde rond op een Jawa

NIJMEGEN - Willem Karel gooit zijn zaak dicht. 57 jaar verkocht en onderhield hij motorfietsen. Zijn zoon mag van hem de zaak niet overnemen. „Te lastige branche“, zegt de 72 - jarige Nijmegenaar, „maar wel een hele mooie.“

Tien jaar geleden nog verkocht Willem Karel een stuk of veertig, vijftig Kawasaki's en kon hij goed de kost verdienen. Nu valt er geen droog brood meer te verdienen in de motorbranche. „Althans niet in Nijmegen en niet op deze plek.' Hij sluit zijn karakteristieke winkel aan de Smetiusstraat. „Deze tak van sport is lastig, heel lastig. We zijn net zo van het weer afhankelijk als een strandtenthouder. In de zomer is het hollen, in de winter stilstaan. En“, Karel erkent het volmondig, „we zijn te klein. Ik had natuurlijk jaren geleden het pand van de buurman erbij moeten kopen, maar toen die gelegenheid er was, vond ik dat niet wijs.“ De winkel aan de Smetiusstraat is bekend. Jaren geleden, toen dat nog mocht, stonden er wel eens motorfietsen buiten en zag het er vrolijk uit. Nu maakt het pand een wat troosteloze indruk. „Wat wil je? Over een maand stop ik ermee, ik heb nog vier motoren te verkopen.“

Karel is 72 en gaat opgewekt door het leven. Maar toch is er lichte treurnis in zijn stem als hij praat over het heden, daar waar het verleden zo roemrucht was voor de motorhandel. „Jongen, ik heb het meegemaakt dat de motorfiets de plaats had van de auto nu. Beroemd in de wijde regio was zuster Van de Ven, de verloskundige. Die kon met een motor overweg, fantastisch. Ze ging de boerderijen af om kinderen ter wereld te brengen. Ze scheurde rond, ongelooflijk. Maar iedereen in die jaren reed op een motor, vertegenwoordigers, ingenieurs, controleurs.“ Dat was de broodrijderstijd. De motoren van toen, de Jawa, Norton en BSA werden rap vervangen door de Vespa's, de Italiaanse scooters die in de jaren vijftig in zwang kwamen. Nog weer later werd de auto voor elke portemonnee bereikbaar en dus werd de motorfiets een luxe-artikel. „Er zijn er nog wel een paar mensen die de motor echt als vervoermiddel gebruiken, maar meestal toch zijn het vrijetijdsrijders. Die jongens maken bijna geen kilometers meer. Dat betekent dat ze nauwelijks nog voor een beurt langskomen.“ Hij was dealer voor Kawasaki, niet meer het topmerk van weleer. Ik heb ze allemaal gehad hoor, alle grote merken.“

Nijmegen is niet echt een motorstad, vindt Karel. „Is toch meer iets voor de dorpen. Daar is de ambitie van de jongelui anders: bier drinken en motor rijden.“

De Gelderlander 2006